

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Prop. 148 L

(2010–2011)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i aksjeloven mv. (nedsettelse av
kravet til minste aksjekapital mv.)

Innhold

1	Hovedinnholdet i proposisjonen	5	4.3 4.4	Høringsinstansenes syn	21
				Departementets vurdering	22
2	Bakgrunnen for lovforslaget	6	5	Bekreftelse av aksjeinnskudd som utelukkende gjøres opp med penger	23
2.1	Utredning om forenkling av aksjeloven – mandat	6	5.1	Gjeldende rett	23
2.2	Utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven. Høringen.	7	5.2 5.3	Forslaget i utredningen	23
2.3	Oppfølging av utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven	10	5.4	Høringsinstansenes syn	23
				Departementets vurdering	24
3	Kravet til minste aksjekapital for aksjeselskaper	11	6	Økonomiske og administrative konsekvenser	26
3.1	Gjeldende rett	11	7	Merknader til de enkelte paragrafer	28
3.2	Forslaget i utredningen	11	7.1	Endringer i aksjeloven	28
3.3	Høringsinstansenes syn	17	7.2	Endringer i allmennaksjeloven	28
3.4	Departementets vurdering	18	7.3	Endring i foretaksregisterloven	29
			7.4	Til ikrafttredelses- og overgangs- bestemmelsene	29
4	Selskapets adgang til å dekke stiftelsesutgiftene	21		Forslag til lov om endringer i aksjeloven mv. (nedsettelse av kravet til minste aksjekapital mv.)	30
4.1	Gjeldende rett	21			
4.2	Forslaget i utredningen	21			

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Prop. 148 L

(2010–2011)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i aksjeloven mv. (nedsettelse av kravet til minste aksjekapital mv.)

*Tilråding fra Justis- og politidepartementet av 2. september 2011,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

I proposisjonen foreslås det at kravet til minste aksjekapital for aksjeselskaper i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper § 3-1 første ledd settes ned fra 100 000 kroner til 30 000 kroner.

I tillegg foreslås det at aksjeloven § 2-5 første ledd endres slik at den innskutte aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke utgiftene ved å stifte aksjeselskapet.

Kostnadene med å stifte et aksjeselskap blir etter forslagene betydelig lavere enn etter gjeldende lov, og aksjeselskapet blir dermed lettere tilgjengelig for flere næringsdrivende. Dette er ment å stimulere til flere nyetableringer av virksomheter i aksjeselskaps form.

I proposisjonen foreslås det videre at bekref- telse av aksjeinnskuddene ved stiftelse og kapital- forhøyelse skal kunne avgis av en finansinstitu- sjon, i stedet for revisor, når aksjeinnskuddene utelukkende skal gjøres opp med penger.

Unntatt forslaget om nedsettelse av kravet til minste aksjekapital, foreslås tilsvarende endringer i lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselska- per.

Forslagene har bakgrunn i Gudmund Knud- sens utredning Forenkling og modernisering av aksjeloven. Justisdepartementet vil fremme en proposisjon om de øvrige forslagene i utrednin- gen på et senere tidspunkt.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Utredning om forenkling av aksjeloven – mandat

Justisdepartementet ga i brev 29. juni 2010 advokat Gudmund Knudsen i oppdrag å utrede spørsmål om forenklinger av aksjeloven. Ett av spørsmålene han ble bedt om å vurdere, var om kravet til minste aksjekapital i aksjeloven bør reduseres. Det ble gitt følgende mandat for utredningen:

”Mandat for utredning om forenklinger i aksjeloven

1. Innledning

Aksjeselskapsformen er den mest brukte foretaksformen i Norge. Aksjelovens regler er derfor av stor betydning for næringsdrivende i Norge, og det er viktig å påse at reglene sikrer gode rammevilkår for dem som har interesser knyttet til denne foretaksformen. Hovedtyngden av aksjeselskapene er små og mellomstore bedrifter. Man må derfor særlig se hen til disse selskapenes behov og sørge for at reglene i aksjeloven er godt tilpasset disse selskapene. Selv om aksjeloven skal ivareta og balansere flere og til dels motstridende interesser, bør man sikre at reglene ikke legger unødvendige byrder på selskapene.

I Politisk plattform for flertallsregjeringen 7. oktober 2009 heter det at regjeringen vil bidra til gode og konkurransedyktige rammebetingelser for norske bedrifter. Videre uttales det at regjeringen vil gjennomføre forenklinger for næringslivet, spesielt rettet mot små og mellomstore bedrifter, herunder se på endringer i blant annet regnskapsloven og aksjeloven.

Siden vedtakelsen av aksjeloven i 1997 har det skjedd mye på selskapsrettens område som gjør at det kan være grunn til å foreta nye vurderinger av en del viktige regler i aksjelovgivning. En særlig grunn til å se nærmere på reglene er de rettsavklaringer som har funnet sted i EØS-retten, og som innebærer at det innenfor EØS-området er adgang til å opprette et selskap i et hvilket som helst medlemsland selv om virksomheten og all aktivitet knyttet til

selskapet finner sted i et annet medlemsland, jf. blant annet EU-domstolens avgjørelse i sak C-212/97 (Centros-dommen). I Norge har dette hatt som praktisk konsekvens at det har vært en betydelig økning av såkalte NUF-selskaper, det vil si selskaper som er registrert i utlandet, men driver næringsvirksomhet i Norge.

Den som skal opprette et selskap, har, som følge av den nevnte utviklingen av EU-retten, mulighet til å velge hvilket lands selskapslovgivning selskapet skal være underlagt. Dette har medført at flere EU-land har gjennomført lovendringer med sikte på å gjøre sitt lands selskapsrett mer konkurransedyktig. Også i Norge reiser det seg et spørsmål om hvordan man skal møte denne utfordringen, og om de nevnte forholdene tilsier at man vurderer endringer av aksjelovgivning for å sikre at aksjeselskapet videreføres som en attraktiv foretaksform for organisering av norsk næringsvirksomhet.

Et viktig siktemål med utredningen er etter dette å vurdere endringer av aksjeloven med sikte på forenklinger og med sikte på at reglene skal være godt tilpasset behovene for de små og mellomstore selskapene. Reglene bør likevel utformes slik at de gjelder generelt for alle aksjeselskaper. Oppdraget går ut på å vurdere de reglene i aksjeloven som er omtalt i punkt 2 til 4 nedenfor. Utover dette kan det foreslås også andre lovendringer hvis disse endringene har sammenheng med forslag som nevnt i punkt 2 til 4.

Utredningen skal vurdere om endringene som foreslås i aksjeloven, bør få konsekvenser også for allmennaksjeloven slik at de to lovene får like regler der det ikke er spesiell grunn til noe annet.

Det skal påses at endringene som foreslås, er i samsvar med EØS-retten. I utredningen skal det gjøres rede for lovgivningen i andre nordiske land, og det skal også redegjøres for annen europeisk lovgivning på området i den grad dette er av interesse.

Utredningen skal ta i betraktning Kommisjonens forslag (COM (2008) 396/3) til en forord-

ning om statutter for europeisk privat selskap ("SPE"). Hvis det vedtas en slik forordning, reiser det seg et spørsmål om en slik selskapsform bør få betydning for utformingen av reglene i aksjeloven.

2. Stiftelse av aksjeselskap

Stiftelse av aksjeselskap er regulert i aksjeloven kapittel 2. Det skal vurderes om reglene kan gjøres enklere, særlig når det gjelder krav til stiftelsesdokumentet og vedlegg til stiftelsesdokumentet.

3. Aksjelovens kapitalregler

Det skal vurderes om kravet til minste aksjekapital bør reduseres. Videre skal det vurderes om det bør gjelde andre regler for innbetaling av aksjeinnskudd. Etter gjeldende lov skal aksjeinnskudd fullt ut være innbetalt før registreringen av selskapet i Foretaksregisteret, jf. aksjeloven § 2-18 annet ledd første punktum. Det skal vurderes om det bør innføres regler som åpner for at aksjeinnskudd helt eller delvis innbetales på et senere tidspunkt, og det skal vurderes om aksjekapitalen først og fremst skal ha betydning som en utdelingsperre. I utredningen skal det også vurderes om det er rom for en forenkling av utdelingsreglene, jf. særlig aksjeloven § 8-1.

Det skal vurderes om det bør innføres en ordning med brøkdelsaksjer i aksjeloven, det vil si at aksjen knyttes til en brøkdel av aksjekapitalen og ikke til et pålydende beløp.

Aksjeloven § 9-2 bestemmer at selskapet bare kan erverve egne aksjer dersom den samlede pålydende verdi av beholdningen av egne aksjer etter ervervet overstiger ti prosent av aksjekapitalen. Det skal vurderes om denne grensen bør endres.

Aksjeloven §§ 8-7 til 8-9 begrenser adgangen for et selskap til å gi kreditt eller stille sikkerhet til fordel for blant annet selskapets aksjeeiere. Etter aksjeloven § 8-10 kan selskapet ikke stille midler til rådighet eller yte lån eller stille sikkerhet i forbindelse med erverv av aksjer eller rett til aksjer i selskapet eller selskapets morselskap. I utredningen skal det vurderes om det er grunn til å lempe på kravene i disse bestemmelsene.

4. Organisatoriske spørsmål

Aksjeloven § 5-8 regulerer adgangen til å holde generalforsamling uten at aksjeeierne samles fysisk. Utrederen skal se nærmere på bestemmelsen og vurdere om den gir tilstrekkelig fleksibilitet. Utrederen skal se hen til de nye reglene i allmennaksjeloven § 5-8 a om elektronisk deltakelse på generalforsamlingen og § 5-8 b om skriftlig stemmegivning før generalforsamling, jf. i den forbindelse Ot.prp. nr. 46 (2008-2009) nr. 46 side 31 og side 33 der det fremgår at for aksjeselskapene må slike regler eventuelt vurderes i sammenheng og samordnes med reglene i aksjeloven § 5-8.

Utrederen skal også se på om det kan være behov for en regulering i aksjeloven om at reglene om innkalling til og avholdelse av generalforsamling kan fravikes hvis samtlige aksjeeiere er enige om dette.

Det skal vurderes om det kan være behov for endringer av aksjeloven § 6-19 om adgangen til styrebehandling uten at det holdes møte.

Det følger av aksjeloven § 6-1 første ledd at selskaper som har en aksjekapital på tre millioner kroner eller mer, skal ha minst tre styremedlemmer. Videre følger det av § 6-2 første ledd at slike selskaper skal ha daglig leder. Det skal vurderes om det i større grad bør overlates til selskapene selv å bestemme om man skal ha daglig leder og antallet styremedlemmer.

5. Utredningsoppdraget for øvrig

Utrederen skal i sitt arbeid se hen til EUs Small Business Act samt de innspill til konkrete forenklingstiltak som de senere årene er kommet fra bransje- og næringsorganisasjoner, herunder Næringslivets Hovedorganisasjon, Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening, Bedriftsforbundet og Den norske Revisorforening.

Økonomiske, administrative og andre vesentlige konsekvenser skal utredes i samsvar med utredningsinstruksen. Minst ett forslag skal baseres på uendret ressursbruk.

Lovforslaget skal utarbeides i samsvar med retningslinjene i Justisdepartementets veileder Lovteknikk og lovforberedelse (2000).

Utredningen skal avgis innen 31. desember 2010."

2.2 Utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven. Høringen.

Gudmund Knudsen la frem sin utredning om forenkling og modernisering av aksjeloven 7. januar 2011. Det foreslås i utredningen omfattende endringer av aksjeloven. Blant annet foreslås det at kravet til minste aksjekapital i aksjeloven § 3-1 første ledd settes ned fra 100 000 kroner til 30 000 kroner. Det foreslås også at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke utgiftene ved stiftelsen av aksjeselskapet. Videre foreslås det at finansinstitusjoner skal kunne bekrefte aksjeinnskudd som utelukkende gjøres opp med penger, jf. aksjeloven § 2-18 annet ledd og § 10-9 annet ledd.

Utredningen ble sendt på høring 17. januar 2011. Høringsbrevet ble sendt til følgende høringsinstanser:

Alle departementene

Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Domstoladministrasjonen
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerombudet
Forbrukerrådet
Forbrukertvistutvalget
Konkurransetilsynet
NAV Innkreving (NAVI)
Norges Bank
Regjeringsadvokaten
Riksadvokaten
Riksrevisjonen
Skattedirektoratet
Statens innkrevingsentral
Statens institutt for forbruksforskning (SIFO)
Statens landbruksforvaltning
Statens lånekasse for utdanning
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå
Toll- og avgiftsdirektoratet
Verdipapirsentralen
ØKOKRIM

Oslo tingrett
Oslo byfogdembete
Bergen tingrett
Trondheim tingrett

Akademikerne
AksjeNorge

Aksjonærforeningen
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Banklovkommisjonen
Bedriftsforbundet
COOP NKL SA
De Selvstendige Kommunale Pensjonskasser
Den Norske Advokatforening
Den norske Dommerforening
Den norske Revisorforening
Det norske Veritas
Eiendomsmeglerforetakenes Forening
Eksportfinans
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes Forening
Finansklagenemnda
Finansnæringens Fellesorganisasjon
Framtiden i våre hender
Garantiinstituttet for eksportkreditt (GIEK)
Gjeldsoffer-Alliansen GOA
Gjensidige NOR
HSH (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon)
Handelshøyskolen BI
Husbanken
Huseiernes Landsforbund
IKT-Norge
Innovasjon Norge
Juridisk Rådgivning for Kvinner (JURK)
Juss-Buss
Jussformidlingen i Bergen
Jusshjelpe i Midt-Norge
Jusshjelpe i Nord-Norge
KLP - Kommunal Landspensjonskasse
KS (Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon)
Kjøtt- og fjørfebransjens landsforbund
Konkursrådet
Landkreditt Bank
Landsorganisasjonen i Norge
Markedsføringsforeningen i Oslo
Noregs Fiskarlag
Norges Autoriserte Regnskapsføreres forening
Norges Bondelag
Norges Fondsmeglerforbund
Norges Handelshøyskole
Norges Juristforbund
Norges kemner og kommuneøkonomers forbund
Norges Kreditorforbund
Norges Pelsdyravlslag BA
Norges Rederiforbund
Norges Råfisklag
Norges Sildesalgslag
Norges Skogeierforbund
Norsk Bergindustri
Norsk Bonde- og småbrukarlag

Norsk Egeninkassoforening
 Norsk forening for Bygge- og Entrepriserett
 Norsk Industri
 Norsk Investorforum
 Norsk Landbrukssamvirke
 Norsk senter for menneskerettigheter
 Norsk Tillitsmann ASA
 Norsk Venturekapitalforening
 Norske Boligbyggelags Landsforbund
 Norske Felleskjøp BA
 Norske Finansanalytikerens Forening
 Norske Forsikringsmeglerens Forening
 Norske Inkassobyråers Forening
 Norske Kommunale Regnskapskontrollørers Forbund
 Norske Kredittopplysningsbyråers Forening
 Nortura SA
 NOS Clearing ASA
 NTL-Skatt
 Næringslivets Hovedorganisasjon
 OBOS
 Oslo Børs ASA
 Pensjonskasseforeningen
 Private barnehagers Landsforbund
 Rettspolitisk forening
 Samvirkesenteret
 Siviløkonomene
 Skattereviseorenes Forening
 Standard Norge
 Stortingets ombudsmann for forvaltningen
 TINE BA
 Universitetet i Bergen, Det juridiske fakultet
 Universitetet i Oslo, Det juridiske fakultet
 Universitetet i Tromsø, Det juridiske fakultet
 Verdipapirfondenes Forening
 Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund

Høringsfristen var 19. april 2011. Følgende instanser har realitetsmerknader til utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven:

Finansdepartementet
 Kommunal- og regionaldepartementet
 Nærings- og handelsdepartementet

Brønnøysundregistrene
 Finanstilsynet
 Konkursrådet
 Skattedirektoratet

Abelia og Foreningen for innovasjonsselskaper i Norge

Advokatfirmaet PricewaterhouseCoopers AS
 Advokatfirmaet Ræder DA
 Arbeidsgiverforeningen Spekter
 Artistorganisasjonen Gramart
 Bedriftsforbundet
 Den Norske Advokatforening
 Den norske Dommerforening
 Den norske Revisorforening
 Finansieringsselskapenes Forening
 Finansnæringens Fellesorganisasjon
 Handelshøyskolen BI
 HSH (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon)
 Kantega AS
 Landsorganisasjonen
 Norges Autoriserte Regnskapsføreres forening
 Norges Rederiforbund
 Norges Skogeierforbund
 Norsk Landbrukssamvirke
 Norsk Øko-forum
 NTL-Skatt
 Næringslivets Hovedorganisasjon
 Oljeindustriens Landsforening
 Oslo Børs ASA
 Panlegis Group
 Samvirkesenteret
 Statistisk sentralbyrå
 Verdipapirsentralen ASA
 Wikborg, Rein & Co

Følgende instanser uttalte at de ikke hadde merknader:

Arbeidsdepartementet
 Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
 Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet
 Fiskeri- og kystdepartementet
 Forsvarsdepartementet
 Helse- og omsorgsdepartementet
 Kulturdepartementet
 Kunnskapsdepartementet
 Olje- og energidepartementet
 Samferdselsdepartementet
 Utenriksdepartementet
 Datatilsynet
 Norges Bank
 Regjeringsadvokaten
 Riksadvokaten
 Statens innkrevingsentral
 Kjøtt- og fjørfebransjens landsforbund

2.3 Oppfølging av utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven

---

I utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven foreslås det en rekke endringer av aksjeloven. I proposisjonen her foreslås det å følge opp forslaget i utredningen om å redusere kravet til minste aksjekapital. Dette forslaget er etter departementets syn et viktig tiltak for å legge til rette for oppstart av ny næringsvirksomhet i Norge og for å gjøre aksjeselskapsformen

mer konkurransedyktig sammenliknet med tilsvarende utenlandske selskapsformer.

Videre foreslås det å følge opp forslaget i utredningen om at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke utgiftene ved å stifte aksjeselskapet, og forslaget om at finansinstitusjoner skal kunne bekrefte aksjeinnskudd som utelukkende gjøres opp med penger. På disse punktene foreslår departementet tilsvarende endringer i allmennaksjeloven.

Utredningens øvrige forslag vil bli behandlet i en senere lovproposisjon.

3 Kravet til minste aksjekapital for aksjeselskaper

3.1 Gjeldende rett

Det er et grunnleggende prinsipp i aksjelovgivningen at aksjeeierne ikke har personlig ansvar for selskapets forpliktelser, jf. aksjeloven § 1-2. Som forutsetning for den personlige ansvarsbegrensningen aksjeselskapet gir, har det tradisjonelt vært et krav etter aksjeloven at aksjeeierne skal skyte inn en viss sum i aksjekapital i selskapet ved stiftelsen. Minstekravet til aksjekapitalen har vært ansett som en del av aksjelovens kreditorvern. Det innebærer at selskapet blir tilført en viss egenkapital ved stiftelsen som bidrar til å ivareta kreditorenes interesse i at selskapet skal kunne oppfylle sine forpliktelser.

Det følger av aksjeloven § 3-1 første ledd at et aksjeselskap skal ha en aksjekapital på minst 100 000 norske kroner.

Minstekravet til aksjekapitalen har blitt hevet flere ganger. I den første aksjeloven 1910 var minstekravet 3000 kroner. I 1957 ble kravet satt opp til 10 000 kroner og i aksjeloven 1976 til 50 000 kroner. Den foreløpig siste endringen kom ved vedtaket av aksjeloven i 1997, da minstekravet til aksjekapitalen ble satt opp til 100 000 kroner.

Ved stiftelsen av et aksjeselskap skal det være full dekning for aksjekapitalen, jf. aksjeloven § 2-8 fjerde ledd. Dersom aksjekapitalen ikke er fullt innbetalt til selskapet, kan selskapet ikke registreres i Foretaksregisteret, jf. aksjeloven § 2-18 annet ledd. Når selskapet er stiftet og registrert, oppstiller imidlertid ikke aksjeloven noe krav om at selskapet skal ha eiendeler som gir reell dekning for aksjekapitalen. Aksjeloven pålegger heller ikke aksjeeierne å skyte inn ytterligere kapital i selskapet dersom aksjekapitalen helt eller delvis er tapt. Aksjekapitalen gir derfor i seg selv begrenset veiledning om selskapets egenkapital og økonomiske stilling.

Krav til selskapets løpende egenkapital følger derimot av aksjeloven § 3-4, som bestemmer at selskapet "til enhver tid [skal] ha en egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten". Aksjeloven § 3-5 oppstiller en handleplikt for styret dersom det må antas at kravet til forsvarlig egenkapital ikke er oppfylt, eller

dersom selskapets egenkapital er blitt mindre enn halvparten av aksjekapitalen. Styret skal i så fall straks behandle saken og innen rimelig tid innkalle generalforsamlingen for å redegjøre for selskapets økonomiske stilling. Dersom kravet til forsvarlig egenkapital etter § 3-4 ikke er oppfylt, skal styret på generalforsamlingen foreslå tiltak for å rette på dette eller foreslå selskapet oppløst.

Etter at selskapet er stiftet og registrert, er aksjekapitalens viktigste funksjon at den er en regnskapsmessig post som begrenser adgangen til utdelinger av selskapets midler til aksjeeierne. Dersom selskapet ikke har egenkapital som overstiger aksjekapitalen, kan det ikke utdeles utbytte til aksjeeierne etter aksjeloven § 8-1 eller foretas andre ensidige verdioverføringer fra selskapet til aksjeeierne. Aksjekapitalen kan bare settes ned, og eventuelt tas ut av aksjeeierne, etter de særlige reglene om nedsetting av aksjekapitalen, jf. aksjeloven kapittel 12, fisjon, jf. aksjeloven kapittel 14, og oppløsning, jf. aksjeloven kapittel 16. Aksjekapitalen kan uansett ikke settes ned til mindre enn 100 000 kroner med mindre selskapet oppløses.

3.2 Forslaget i utredningen

I utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven foreslås det at minstekravet til aksjekapital i aksjeloven § 3-1 første ledd settes ned fra 100 000 til 30 000 kroner.

Utredningen drøfter flere hensyn som har betydning for vurderingen av minstekravet til aksjekapitalen, jf. utredningens punkt 5.5.2, på sidene 64-79. Hensynet til kreditorene er et sentralt legislativt hensyn bak minstekravet til aksjekapital. I utredningen legges det til grunn at minstekravet til aksjekapitalen på 100 000 kroner har liten betydning for kreditorvernet:

"Det er neppe uenighet om at aksjeselskapslovgivningen bør ivareta kreditorenes interesse i at selskapet er i stand til å dekke sine forpliktelser ved forfall ved å stille krav til selskapskapitalen.

Spørsmålet er så om det gjeldende lovbestemte kravet til minste aksjekapital har vesentlig reell betydning for kreditorenes dekningsmuligheter. Aksjelovens regler om aksjekapitalen er av formell karakter. Ved selskapsstiftelsen er aksjekapitalen innbetalt, og kan derfor i startfasen gi kreditorene en viss dekningsmulighet. Et aksjeinnskudd på lovens minimum kan imidlertid fort være brukt opp i forbindelse med oppstarten av selskapets virksomhet. I selskaper som stiftes med lovens minstekapital, har derfor de midlene som selskapet blir tilført som oppgjør for aksjekapitalinnskuddet liten eller ingen selvstendig betydning for dekningsadgangen.

I selskaper som stiftes med lovens minstekrav til aksjekapital, har heller ikke aksjekapitalen større betydning for utdelingsadgangen. Det båndet som aksjekapitalen legger på utdelingsadgangen er knyttet til den formelle aksjekapitalen slik denne framgår av balansen, og har ikke noen nødvendig sammenheng med selskapets virksomhet. Reglene er derfor lite egnet til å sikre at selskapet blir tilført og opprettholder en egenkapital som gir selskapet et forsvarlig økonomisk grunnlag for den virksomheten det driver. Det lovbestemte kravet til minste aksjekapital kan derfor være for lavt eller for høyt i forhold til det enkelte selskapets kapitalbehov. Dette var man oppmerksom på ved utarbeidelsen av den gjeldende aksjelovgivning, og det var grunnen til bestemmelsen i lovens § 3-4 som krever at selskapet til enhver tid skal ha en forsvarlig egenkapital og § 3-5 om ledelsens plikter hvis egenkapitalen er lavere enn forsvarlig.

Ovenfor har vi behandlet kreditorenes interesse under ett. Kreditorene er imidlertid en uensartet gruppe der styrken av den interesse som måtte være knyttet til aksjekapitalen varierer.

En gruppe for seg er kreditorer med pantsikkerhet for kravet. Deres dekningsinteresse er primært knyttet til panteretten og aksjekapitalen er av mindre betydning.

For avtalekreditorer som banker og andre som yter lån til selskapet har det lovbestemte kravet til minste aksjekapital neppe stor betydning fordi en balanseført aksjekapital på 100 000 kroner ikke i seg selv sier noe om selskapets evne til å dekke gjeldsforpliktelsene. Banker og andre långivere må derfor foreta en egen kredittvurdering og ivareta sine interesser uavhengig av lovbestemte krav til aksjekapitalens størrelse. Det kan være en forutset-

ning for banklån at selskapets aksjeeiere skyter inn en viss aksjekapital i selskapet og opprettholder den i lånetiden. I den utstrekning det som vilkår for lån stilles krav til aksjeeiernes eget innskudd i selskapet, vil vanligvis dette fastsettes uavhengig av det lovbestemte kravet til minste aksjekapital, og ligge på et høyere nivå. Minstekravet på 100 000 kroner har derfor i denne sammenheng liten eller ingen betydning.

Det som er sagt over, gjelder i en viss utstrekning også andre avtalekreditorer, så som leverandører av varer og tjenester på kreditt. Også disse vil vanligvis måtte foreta en egen kredittvurdering hvor det lovbestemte kravet til minste aksjekapital har liten eller ingen betydning. Og, i den grad det ytes kreditt på grunnlag av den bokførte aksjekapitalen, kan det gi kreditor falsk trygghet fordi den gir liten eller ingen sikkerhet for selskapets betalingssevne.

Det kan hevdes at ved aksjelovgivningens krav til minste aksjekapital stiller loven krav til selskapets soliditet som innebærer at banker og andre som yter kreditt til selskapene kan ta lettere på sin egen kredittvurdering og krav til særlig sikkerhet. I så tilfelle kan kravet til minste aksjekapital alt i alt være en fordel for næringslivet. Med det gjeldende kravet til minste aksjekapital er imidlertid dette ikke noe tungtveiende moment. Som nevnt vil det at et selskap har en balanseført aksjekapital på 100 000 kroner si lite eller ingen ting om selskapets evne til å innfri sine forpliktelser ved forfall. Tvert i mot kan det gi et villedende inntrykk av aksjeselskapets kapitalgrunnlag.

Et aksjeselskap kan ha avtalekreditorer som ikke står i en slik situasjon at de kan gjennomføre en kredittvurdering og gjennom avtale sikre sine interesser. Dette kan for eksempel være mindre leverandører av varer og tjenester samt kunder som yter kreditt uten særlig sikkerhet og som derfor er avhengig av selskapets evne til å gjøre opp. Men heller ikke for denne gruppen av kreditorer spiller det lovbestemte kravet til minste aksjekapital særlig rolle fordi det ikke er tilpasset selskapets virksomhet og kreditors risiko.

Selskapet kan også ha ufrivillige kreditorer som skadelidte utenom kontrakt eller kreditorer for offentligrettslige krav som skatte- og avgiftskreditor. Deres dekningsmulighet vil være avhengig av selskapets formuesstilling, men den formelle aksjekapitalen har i denne sammenheng liten betydning. Offentligretts-

lige krav er dessuten ofte sikret på annen måte.”

Utredningen vurderer også aksjeeiernes interesser, og legger til grunn at disse ikke kan begrunne minstekravet til aksjekapital. Aksjeeiernes interesser taler ifølge utrederen for å ha et smidig system der kapitalinnskuddet kan tilpasses selskapets konkrete behov. Utredningen peker i punkt 5.5.2.3 særlig på at ”en ikke ubetydelig del av ny virksomhet her i landet [er] innen virksomhetsområder som ikke er særlig kapitalkrevende, men der den viktigste innsatsen er deltakernes egen arbeidsinnsats. I slike tilfeller har aksjeeierne ingen egeninteresse i å skyte inn kapital.”

Utredningen legger til grunn at aksjeeiernes interesse i å kunne ta kapital ut av selskapet også taler i retning av et smidig system:

”Verken samfunnsøkonomisk eller for den enkelte næringsdrivende er det gunstig med lovregler som går langt i å binde midler til selskapet i større grad enn det er behov for. Der som selskapskapitalen kan gjøre bedre nytte for seg andre steder, bør ikke lovgivningen hindre dette.

I sammenheng med det som er sagt over, kan det nevnes at 21. desember 2010 var det i Foretaksregisteret registrert 105 432 aksjeselskaper med 100 000 kroner i aksjekapital, til sammen 10 543,2 milliarder kroner. På samme tidspunkt var det i alt registrert 215 671 aksjeselskaper. Det er selvsagt ikke mulig å si noe om hvordan disse midlene ville vært brukt om det lovbestemte kravet til aksjekapitalen hadde vært lavere enn 100 000 kroner. Beløpet kan imidlertid indikere at det er mulig at betydelige midler er låst inne i aksjeselskapene.”

Utredningen drøfter hensynet til å legge til rette for oppstart av ny næringsvirksomhet i Norge. Den tar utgangspunkt i at det ikke bør være unødvendige hindringer for etablering av ny virksomhet i lovgivningen. Utrederen mener at det gjeldende kravet til minste aksjekapital på 100 000 kroner kan motvirke etablering av ny virksomhet, eller i hvert fall føre til at ny virksomhet etableres i mindre egnede former enn aksjeselskap, for eksempel enkeltpersonforetak eller norskregistrert utenlandsk foretak (NUF), jf. utredningen punkt 5.5.2.4:

”Aksjeselskapet er ikke den eneste mulige foretaksformen som står til rådighet for den som vil starte opp ny næringsvirksomhet her i

landet. En enkeltperson kan starte opp virksomheten som enkeltmannsforetak. Er det flere som starter opp næringsvirksomhet sammen, kan virksomheten organiseres som et ansvarlig selskap. I den senere tida er også norskregistrert utenlandsk selskap (NUF) blitt et stadig mer aktuelt alternativ. Aksjeselskaper har imidlertid flere fordeler som gjør det ønskelig å legge forholdene bedre til rette for valg av denne foretaksformen.

Et karakteristisk trekk ved enkeltmannsforetaket og det ansvarlige selskapet (ANS eller DA) er det personlige gjeldsansvaret. For nyskapende virksomhet som fører med seg en større risiko enn normalt, kan den ansvarsbegrensningen som aksjeselskapet gir være en forutsetning for nyetableringen. Men også utover disse tilfellene kan det ikke i seg selv være et ønske at den som setter i gang ny virksomhet må bære den personlige risikoen for at nyetableringen blir vellykket. Til det kan både de personlige og samfunnsmessige kostnadene ved en personlig konkurs bli for store.

Det er også andre sider ved aksjeselskapet som gjør dette til en ønsket organisasjonsform for ny virksomhet. For den næringsdrivende selv og for andre som har noe å gjøre med virksomheten, så som kreditorer og andre medkontrahenter, ansatte og offentlige myndigheter er det av betydning at aksjeselskaper er en velkjent og velregulert organisasjonsform som både private og offentlige myndigheter er fortløpig med og har tillit til. Det hender også at banker og andre stiller som vilkår for å yte lån, at virksomheten organiseres som aksjeselskap. Det samme kravet kan tenkes stilt av leverandører og andre medkontrahenter. Det kan også knytte seg skatte- og avgiftsmessige fordeler til aksjeselskapsformen.

Spørsmålet er så om det gjeldende kravet til en minste aksjekapital på 100 000 kroner innebærer en vesentlig vanske for den som vil starte ny virksomhet som aksjeselskap. Behovet for startkapital fra den som står bak virksomheten vil variere fra virksomhet til virksomhet. Det kan ikke ses bort fra at minstekravet kan lede til en feilaktig oppfatning om at virksomheten er tilstrekkelig finansiert når minstekravet på 100 000 kroner er tilfredsstillt.

Det er heller ikke slik at alle nyetableringer har behov for en startkapital på 100 000 kroner. Dette beløpet kan derfor være foretaksøkonomisk unødvendig, og derfor være et unødvendig hinder for etableringen. En ikke ubetydelig del av ny virksomhet er innen virksomhetsom-

råder som ikke er særlig kapitalkrevende, så som innenfor liberale yrker, og kunnskapsbaserte og andre tjenesteytende næringer der den viktigste startkapitalen er egen personlig arbeidsinnsats fra den som står bak virksomheten. I denne sammenheng kan det være et unødvendig hinder for å komme i gang å måtte finansiere et aksjekapitalinnskudd på 100 000 kroner for å tilfredsstille lovens krav til minste aksjekapital.”

Utredningen peker videre på at det i en periode med økende behov for omstilling i næringslivet kan være ønskelig at det gjøres enklere å starte egen virksomhet. Utrederen mener at kravet til minste aksjekapital kan være ett av flere elementer som har betydning for den som planlegger å starte ny virksomhet. Den sterke tendensen til bruk av utenlandsk selskapsform i Norge kan i følge rapporten tyde på at den norske aksjeloven oppleves som lite gunstig for nyetableringer. Utredningen viser til drøftelsene av tilsvarende spørsmål i Sverige:

”I den svenske utredningen om kravet til minste tillatte aksjekapital i private aksjeselskaper (SOU 2008:49) er det på side 88 – 89 vist til en svensk undersøkelse som peker på at kravet til minste aksjekapital kan ha en viss negativ effekt på etableringen av nye selskaper. Dette kan for eksempel være ved satsinger på innovative ideer som kan innebære en større risiko enn normalt. Det heter likevel i utredningen at det ikke finnes noen empirisk støtte for at nyetableringer i sin helhet vil øke dersom kravet til minste aksjekapital senkes. I den svenske utredningen er det også opplyst at etter at den finske aksjeloven ble forandret, blant annet ved en senking av kravet til minste aksjekapital, har det blitt etablert flere nye aksjeselskaper, og også totalt sett flere nye foretak. Det heter likevel om dette at det er vanskelig å bedømme hvilken betydning reduksjon av kravet til aksjekapitalen har hatt for dette, og om en del av oppgangen skyldes at man ventet på den nye lovgivningen.

Utviklingen i Sverige etter at minstekravet til aksjekapitalen i 2010 ble senket fra 100 000 svenske kroner til 50 000 svenske kroner, har vist en betydelig oppgang i tallet på nye aksjeselskaper. Ifølge tall fra det svenske Bolagsverket, ble det i perioden april-november 2010 registrert 22 074 nye aksjeselskaper. For tilsvarende periode i 2009 var tallet 14 321.”

Utredningen drøfter om minstekravet til aksjekapital har betydning for å motvirke useriøse og ufunderte selskapsdannelser. Dette hensynet ble det lagt vekt på i vurderingen av minstekravet til aksjekapital i forarbeidene til dagens aksjelov, jf. Ot.prp. nr. 23 (1996-1997) side 35. Utrederen mener at man ikke kan se bort fra at minstekravet til aksjekapitalen kan motvirke useriøse og lite gjennomtenkte selskapsdannelser. Dette er ifølge utredningen det viktigste argumentet for at det fortsatt bør være et lovbestemt minstekrav til aksjekapitalen, jf. utredningen punkt 5.5.2.5:

”Det kan ikke ses bort fra at kravet til en minste aksjekapital kan motvirke oppstart av næringsvirksomhet som verken samfunnet, den eller de som står bak virksomheten eller andre er tjent med. Det kan heller ikke ses bort fra at et slikt krav kan hindre at aksjeselskapet blir brukt som redskap for økonomisk kriminalitet av forskjellig slag, såkalt konkursrytteri og andre former for misbruk av aksjeselskapsformen. Den nærmere betydningen av kravet om minste aksjekapital som sperre mot uønsket bruk av aksjeselskap i næringsvirksomhet er imidlertid, som nevnt over, usikker, og denne begrunnelsen for å opprettholde gjeldende krav til minste aksjekapital må derfor veies mot andre hensyn som gjør det ønskelig å redusere kravet til en lovbestemt minste aksjekapital.

Jeg har liten grunn til å tro at det gjeldende kravet til minste aksjekapital i særlig omfang er en avgjørende sperre for den som har et bevisst ønske om å misbruke aksjeselskapsformen. Til det er kravet for lavt. Om det lovbestemte kravet til minste aksjekapital skal være en effektiv hindring for økonomisk kriminalitet og andre former for misbruk av aksjeselskapsformen, må trolig minstekravet heves så meget at inngangsbilletten for bruk av aksjeselskapet blir så høy at det vil hindre ønskelige nyetableringer.

(...)

Det er andre tiltak enn aksjelovens krav til minste aksjekapital som er av vesentlig større betydning i kampen mot økonomisk kriminalitet og konkursrytteri. Konkurslovens kapitler XVIII og XIX har regler som hindrer konkurs-skyldnere mv. i å drive næringsvirksomhet i selskapsform og om registrering i konkursregisteret. Personlig ansvar for de som sitter i selskapers ledelse, er tiltak som kan motvirke ulovlig uttak av midler fra selskapet til skade for kreditorene. Når det gjelder den direkte økonomiske kriminaliteten, må dette først og

fremst bekjempes ved strafferettslige tiltak og en effektiv håndhevelse av disse fra påtalemyndighetens side, sammen med skattekontroll og andre former for tilsyn.

Oppstart av useriøs og lite gjennomtenkt virksomhet har ikke nødvendigvis bakgrunn i et ønske om å benytte aksjeselskapsformen til kriminell virksomhet eller bevisst utnytte ansvarsbegrensningen til egen vinning. Bakgrunnen er nok oftere at den som planlegger virksomheten, har en urealistisk eller lite gjennomtenkt forestilling om hva han eller hun gir seg ut på. Ikke minst av hensyn til den eller de som planlegger virksomheten selv, er det ønskelig at slik virksomhet ikke blir realisert. Siden den som driver virksomheten ikke har personlig ansvar når virksomheten drives som aksjeselskap, står risikoen for personlig ansvar ikke sentralt i vurderingen. Det kan ikke ses bort fra at et minstekrav til pliktig innbetalt aksjekapital kan føre til at risikoen ved virksomheten vurderes grundigere, og dermed kan motvirke oppstart av virksomheter som ikke har livets rett. Minstekravet er imidlertid ikke noen absolutt hindring mot oppstart av virksomheten, men kan føre til at den blir startet opp i en annen og mindre kontrollerbar foretaksform. I det siste er norskregistrerte utenlandske selskaper (NUF) blitt et aktuelt alternativ. Ved å senke kravet til minimumskapital i aksjeselskap reduseres imidlertid noe av motivet for å velge denne organisasjonsformen. Et annet aktuelt alternativ er å drive virksomheten som enkeltmannsforetak. Om etablering som enkeltmannsforetak ender i konkurs, slik oppstart av slik virksomhet ofte vil gjøre, kan imidlertid dette bety en økonomisk tragedie for den det gjelder, og som heller ikke er samfunnsmessig ønskelig. På den andre siden er det personlige ansvaret et moment som kan gi nødvendige motforestillinger mot å starte opp en urealistisk eller lite gjennomtenkt virksomhet.”

Utredningen drøfter i punkt 5.5.2.6 hensynet til harmonisering med utenlandsk aksjelovgivning. Det pekes på at dette er en faktor som ikke i særlig grad gjorde seg gjeldende da aksjeloven ble utarbeidet, men som har langt større betydning i dag. Etter utrederens oppfatning trekker hensynet til harmonisering med utenlandsk lovgivning i retning av at kravet til minste aksjekapital bør settes ned:

”Betydningen av utenlandsk aksjelovgivning har til nå først og fremst vist seg ved at nordmenn som ønsker å drive virksomhet her i landet, gjør dette ved å organisere virksomheten som et utenlandsk aksjeselskap som registreres i Foretaksregisteret (NUF), se punkt 5.3.3. En av de viktigste grunnene til å velge en slik organisasjonsform, er å unngå kravet i den norske aksjeloven til minste aksjekapital på 100 000 kroner. De nye reglene om fusjon over landegrensene i aksjeloven § 13-25 har gjort det enklere å overføre virksomhet her i landet til et utenlandsk selskap for eventuelt å drive virksomheten videre som et norskregistrert utenlandsk selskap (NUF).

Ved EU-domstolens avgjørelse i sak C-212/97 (Centros) avgjorde domstolen at retten til å opprette et selskap i en medlemsstat for å drive virksomhet i en annen medlemsstat er en del av etableringsfriheten. Det er ikke et misbruk av etableringsfriheten at en statsborger i et EU-land ønsker å stifte selskapet i det medlemslandet som har den minst restriktive selskapsrettslige reguleringen, og at virksomheten drives i en annen medlemsstat.”

Utredningen viser til at EU-domstolens avgjørelse i Centros-saken og i sak C-167/01 (Inspire Art) har åpnet for et marked for selskapsstiftelser i hele EØS-området. Norske næringsdrivende kan fritt velge den av medlemslandenes aksjelovgivning som alt i alt fremstår som mest gunstig for aksjeeieren. Den engelske Private Company Limited Act har vist seg særlig attraktiv, blant annet fordi den åpner for rask og enkel selskapsstiftelse uten at det stilles krav til aksjekapital. Utredningen illustrerer at økningen i bruk av utenlandske selskaper har vært stor i Tyskland og i Norge:

”Ifølge en omfattende empirisk undersøkelse som er referert i en artikkel av adjunkt professor Rolf Skog i NTS 2006/4 side 61 flg., note 14 på side 65, er det i perioden fra 2002 til 2005 i Storbritannia registrert 55 000 Private Company Limited (Ltd) som faktisk var av en annen nasjonalitet. Nesten halvdel var i virkeligheten tyske selskaper. I perioden mellom 1997 og 2006 var det opprettet 41 499 engelske selskaper som i virkeligheten var tyske. I Norge kan vi spore en tilsvarende utvikling. Det ble i 2003 registrert 452 utenlandske selskaper her i landet. Tallet i 2007 var 3 775 og i 2008 var tallet 3 598. I 2009 økte tallet til 4133 mens det i samme periode ble registrert 12 900 nye aksjeselskaper. I 2010 ble det en ytterligere økning.

Det ble da registret 4810 utenlandske selskaper og 14 099 aksjeselskaper. Pr. 31. desember 2010 var det registrert til sammen 16 610 utenlandske selskaper og 215 076 aksjeselskaper i Foretaksregisteret. Det er grunn til å tro at det overveiende tallet på utenlandske selskaper som registreres i Norge, ikke driver virksomhet utenfor Norge.”

Utredningen redegjør for at markedet for selskapsstiftelser som Centros-dommen og Inspire Art-dommen har åpnet for, har ført til lovgivnings tiltak i mange EU-land:

”Frankrike har allerede i 2003 åpnet for å stifte Société à Responsabilité Limitée (SARL) med minste aksjekapital på 1 €. Samtidig ble formal-kravene til stiftelsen redusert til et minimum, blant annet ble det åpnet for registrering via Internett. Den franske lovreformen omfattet også enkelte andre tiltak utenom selskapslovgivningen, som skal gjøre det mer attraktivt for selskaper som har sitt hovedsete og hovedsakelige virksomhet i Frankrike, å velge fransk lovgivning.

Også i Spania er lovgivningen for private aksjeselskaper endret for å gjøre det mer attraktivt å velge spansk aksjelovgivning for selskaper som har tilhørighet til Spania. Spania valgte likevel å opprettholde et krav til minste aksjekapital, som er på 3 012 €.

I Nederland er det foreslått en omfattende revisjon av lovgivningen for private aksjeselskaper (BV). Etter forslaget vil det gjeldende minstekravet til aksjekapital på 18 000 € bli helt fjernet.

Også i Tyskland er aksjeselskapslovgivningen for private aksjeselskaper endret. For Gesellschaft mit beschränkter Haftung (GmbH) er kravet til minste aksjekapital på 25 000 € opprettholdt. Det er imidlertid innført en ny selskapsform, Unternehmergesellschaft (UG), som kan bli startet uten at det stilles krav til minste aksjekapital. UG har imidlertid ikke adgang til fullt ut å utdele utbytte før det har en selskapskapital på minstenivået for GmbH, dvs. 25 000 €.

I punktene 5.4.3, 5.4.4 og 5.4.5 har jeg blant annet redegjort for kravene for minsteaksjekapital i de øvrige nordiske landene, som alle er lavere enn det norske minstekravet. Det går fram av det som er sagt der, at i Danmark er kravet til minste andelskapital i andelsselskaper i den nye danske selskapsloven satt til 80 000 danske kroner, og i Sverige er minste-

kravet til aksjekapitalen senket til 50 000 svenske kroner. I Finland trådte ny aksjelov i kraft 1. september 2006. Etter den nye loven er minstekravet til aksjekapitalen i private aksjeselskaper 2 500 €. I proposisjonen som lå til grunn for lovforslaget, hadde regjeringen foreslått et minstekrav på 8 000 €, men Riksdagen reduserte dette til 2 500 €. Om Riksdagens begrunnelse for dette, heter det i Ekonomiutskottets innstilling:

’Det är svårt att se att en höjning skulle ge någon större nytta, like lite som ett lägre kapital skulle vara till nackdel bl.a. för borgennärs-skyddet eller åtgärderne mot den grå ekonomin.’

I punkt 5.4.2.3 har vi redegjort for forslaget til statutter for det Europeiske Private Selskapet (SPE). Som det går fram av det som er sagt der, er det etter det opprinnelige forslaget et krav til minstekapital på 1 €. Aksjekapitalens er imidlertid blitt et vanskelig spørsmål i den senere behandlingen av forslaget. Det fremmet et kompromissforslag som gir medlemsstatene en mulighet til å velge størrelsen på minste tillatte aksjekapital et sted mellom 1 og 8 000 €. Som nevnt i punkt 5.4.2.3 er imidlertid skjebnen for forslaget til SPE i dag usikker.

Som det går fram av redegjørelsen over, står den norske aksjelovgivning i dag under press fra utlandet som betyr at norske næringsdrivende kan foretrekke å organisere virksomheten etter utenlandsk aksjelovgivning. Utviklingen av NUFer viser at dette i dag er en aktuell problemstilling. Senking av lovkravet til minste aksjekapital kan være et tiltak for å minske dette presset.”

De viktigste argumentene for å sette ned minstekravet til aksjekapital er ifølge rapporten hensynet til å legge til rette for etablering av ny næringsvirksomhet i aksjeselskap og harmonisering med utenlandsk lovgivning. I motsatt retning taler hensynet til å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte etableringer. Utredningen gir følgende oppsummering i punkt 5.5.2.7:

”Det viktigste argumentet for at det fortsatt bør være et lovbestemt minstekrav til aksjekapitalen, blir dermed hensynet til å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte etableringer i form av aksjeselskaper (punkt 5.5.2.5). I denne sammenheng er det ikke bare av betydning at minstekapitalen er noe som stifterne må innbetale av egne midler, eventuelt midler som de selv svarer for. Det er også av betydning at aksjeka-

pitalen setter en nedre grense for hva eierne kan ta ut av midler fra selskapet. Det kan selvsagt ikke gis noe klart svar på hvor tungt dette hensynet bør veie, men det bør uansett veies mot de øvrige hensynene som taler for å redusere det nå gjeldende kravet til minste aksjekapital. Etter mitt syn bør imidlertid reduksjonen være så betydelig at det minst kommer ned på et nivå som står i rimelig forhold til lovkravet i de øvrige nordiske landene, og som dessuten betyr at det norske kravet til minste aksjekapital i minst mulig grad er avgjørende for at virksomhet som burde vært organisert som et norsk aksjeselskap, blir organisert som et utenlandsk aksjeselskap ("NUF"). Som nevnt har vi i Norge sett en atskillig større tendens til å velge slik organisasjonsform enn det vi har sett i de øvrige nordiske landene.

Ut fra en helhetsvurdering foreslår jeg at kravet til minste aksjekapital senkes til 30 000 kroner."

3.3 Høringsinstansenes syn

Et klart flertall av høringsinstansene støtter forslaget i rapporten om å sette ned minstekravet til aksjekapital i aksjeloven til 30 000 kroner.

De instansene som uttrykker støtte til forslaget, er: *Nærings- og handelsdepartementet, Brønnøysundregistrene, Konkursrådet, Abelia og Foreningen for innovasjonsselskaper i Norge, Artistorganisasjonen Gramart, Bedriftsforbundet, Den Norske Advokatforening, Handelshøyskolen BI, HSH (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon), Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening, Norges Skogeierforbund, Næringslivets Hovedorganisasjon, Den norske revisorforening og Panlegis Group.*

I tillegg har *Advokatfirma Ræder, Arbeidsgiverforeningen Spekter, Norges Rederiforbund, Samvirkesenteret og Wikborg, Rein & Co* uttrykt generell støtte til rapporten om forenkling og modernisering av aksjeloven uten å gå særskilt inn på minstekravet til aksjekapital.

Mange av instansene som støtter forslaget, fremhever at et lavere minstekrav til aksjekapital vil føre til at flere næringsdrivende i Norge velger å drive sin virksomhet i aksjeselskaps form, fremfor i norskregistrerte utenlandske foretak ("NUF"). *Konkursrådet* uttaler:

"Konkursrådet tror at en nedsetting av aksjekapitalkravet vil føre til at mange selskaper som i

dag stiftes som NUF isteden vil bli etablert som aksjeselskap. Det er vanskeligere å få tilgang til informasjon om et NUF og regelverket det reguleres av enn for et AS. Dette skaper problemer både mens et NUF er under normal drift, når det kommer i økonomiske problemer og hvis det går konkurs. Bobehandlingen av et NUF er derfor mer kostnadskrevende enn bobehandlingen av et AS. Å få flere selskaper inn i aksjeselskapsformen fremfor NUF vil dermed lette arbeidet til bostyrerne og således spare kreditorene og staten for utgifter."

Næringslivets Hovedorganisasjon uttaler blant annet følgende om betydningen av at virksomheter i Norge drives som aksjeselskap:

"For utenlandske selskaper som i realiteten er norske, er tilknytningen til Norge og norske forhold så nær at det har negative utslag at selskapet ikke også har Norge som registrert hjemland. Dette gjelder ikke bare for kontraktparter, og da kanskje særlig ikke-profesjonelle, men særlig for offentlige kontrollmyndigheter, slik blant annet Skatteunndragelsesutvalget pekte på. Hensynet til den generelle tilliten til næringslivet tilsier at en norsk selskapsform bør være tilgjengelig for den som ønsker å drive slik virksomhet med begrenset ansvar."

Flere instanser legger også vekt på at mange virksomheter ikke er særlig kapitalkrevende fordi de er kunnskapsbaserte eller tjenesteytende, og at minstekravet til aksjekapital for disse fremstår som et unødvendig hinder for etablering av ny virksomhet. *Abelia og Foreningen for innovasjonsselskaper i Norge* uttaler:

"Vi vil peke på at mange aksjeselskaper ikke har behov for noe særlig egenkapital ved oppstart. Innenfor Abelia og FINs bransjer kan i noen tilfeller de eneste nødvendige investeringene være en pc og en mobiltelefon, og uten at man har behov for arbeidskapital. I slike tilfeller fremstår et krav på 100 000 kroner som lite forståelig."

Artistorganisasjonen Gramart, Handelshøyskolen BI og Panlegis Group tar til orde for at kravet bør settes enda lavere enn 30 000 kroner. *HSH (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon)* mener at det ikke bør stilles krav til aksjekapital i selskaper som bare har én eier. *Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening* mener at aksjekapital

kravet bør erstattes av et begrenset personlig ansvar for aksjeeierne, der kapital kan innkalles fra aksjeeierne ved behov.

Høringsuttalelsen fra *Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO)*, som er tiltrådt av *Finansieringsselskapenes Forening*, er mer avdempet i sin støtte til å sette ned minstekravet til aksjekapital til 30 000 kroner. FNO gir uttrykk at de samlede forslagene til endringer i aksjelovens kapitalregler går for langt i å ta bort skrankene for utdelinger fra selskapet til aksjeeierne.

Finansdepartementet tar forslaget i rapporten til etterretning, og legger til grunn at eventuelle særlige behov for krav til aksjekapital for enkelte virksomhetstyper vil måtte løses gjennom bestemmelser i spesiallovgivningen. *Finanstilsynet* uttaler at for eiendomsmeglerforetak har 100 000 kroner vært ansett som en passende etableringsterskel, og *Finanstilsynet* vil derfor vurdere om det bør stilles særskilte minstekrav til aksjekapital for disse. *Skattedirektoratet* tar heller ikke stilling til forslaget, men uttaler blant annet at forslaget kan føre til at flere useriøse aktører benytter seg av aksjeselskapsformen, og at dette kan ha betydning for skatteinnkrevningen. På den annen side mener *Skattedirektoratet* at det vil gi økt tilgang på kontrollopplysninger om det blir flere norske selskaper og færre utenlandske selskaper som driver virksomhet gjennom filial i Norge.

NTL Skatt er enig i at minstekravet til aksjekapital bør harmoniseres med utenlandsk lovgivning og dermed reduseres, men mener at 30 000 kroner er for lavt til å motvirke etablering av useriøse og lite gjennomtenkte etableringer. *Landsorganisasjonen* og *Norsk Øko-Forum* går imot at minstekravet til aksjekapital settes ned. *Landsorganisasjonen* mener at forslaget gir grunn til bekymring for om hensynet til selskapets kreditorer og ansatte blir tilstrekkelig ivaretatt. *Norsk Øko-Forum* mener at forslaget medfører stor fare for at flere useriøse aktører benytter aksjeselskap, og at det øker risikoen for økonomisk kriminalitet:

“Aksjeselskapsformen har til nå vært ansett som en 'seriøs' foretaksform i motsetning til for eksempel NUF, som av mange har blitt sett på med skepsis på grunn av manglende krav til innskutt kapital/egenkapital og revisjon. Banker og andre långivere har derfor vært tilbakeholdne med å gi lån og annen kreditt til slike selskaper. Vi frykter derfor at reduserte krav til aksjekapital kombinert med manglende revisjon vil kunne svekke den allmenne tilliten til aksjeselskapsformen. Konsekvensene av dette kan bli økte kapitalkostnader for de mindre

aksjeselskapene og økte kontroll- og transaksjonskostnader for samfunnet, ikke minst for offentlige kontrollmyndigheter. Vi er også overbevist om at skatteinnkrevningen vil bli vanskeligere ved mindre krav til egenkapital.”

3.4 Departementets vurdering

Departementet foreslår i tråd med forslaget i utredningen at minstekravet til aksjekapital i aksjeloven § 3-1 første ledd settes ned fra 100 000 kroner til 30 000 kroner.

Departementet er enig i vurderingene i utredningen. I forarbeidene til aksjeloven 1997 uttalte departementet at utgangspunktet for fastsettelsen av minste tillatte aksjekapital må “bero på en avveining mellom på den ene side hensynet til nyetableringer og på den annen side hensynet til å motvirke useriøse og ufunderte selskapsstiftelser”, jf. Ot.prp. nr. 23 (1996-1997) side 35. Departementet foreslo den gang at minstekravet skulle settes til 150 000 kroner, som i hovedsak ville være en inflasjonsjustering av minstekravet på 50 000 kroner som ble vedtatt i 1976. I Stortinget ble dette endret til 100 000 kroner. Justiskomiteen uttalte blant annet i Innst. O. nr. 80 (1996-97) side 9:

”Det er viktig at ikkje inngangsbilletten vert for høg slik at den vil utelukke oppstart av nye verksemdar.”

Som utredningen og høringen viser, er hensynet til nyetableringer og hensynet til å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte selskapsstiftelser fortsatt sentrale hensyn ved fastsettelsen av minstekravet til aksjekapital. Den internasjonale utviklingen gjør likevel at vurderingen blir annerledes i dag enn den var ved vedtakelsen av aksjeloven i 1997. EU-domstolens avgjørelse i sak C-212/97 (Centros), som ble videreutviklet i sak C-167/01 (Inspire Art), har åpnet for at personer som utelukkende driver virksomhet i Norge, står fritt til å stifte selskap i et annet land innenfor EØS-området og registrere virksomheten i Norge som et norskregistrert utenlandsk foretak (NUF). Det frie markedet for selskapsstiftelser setter den norske aksjelovgivningen under press. Veksten i registreringen av norskregistrerte utenlandske foretak (NUF) har vært meget stor de seneste årene, og det er grunn til å anta at de fleste av de utenlandske selskapene som blir registrert, ikke driver virksomhet utenfor Norge. Etter departe-

mentets vurdering er minstekravet til aksjekapital på 100 000 kroner en viktig grunn til at norske næringsdrivende velger å stifte selskap i utlandet. Engelske selskaper med begrenset ansvar (Ltd-selskaper) har vist seg særlig attraktive for norske næringsdrivende. For disse selskapene stiller ikke engelsk rett krav til aksjekapital. Minstekravet til aksjekapital har, som følge av utviklingen av EU-retten, blitt satt ned i en rekke EU-land, herunder i de andre nordiske landene. Det norske minstekravet til aksjekapital på 100 000 kroner er i europeisk sammenheng høyt, og, som det fremgår av utredningen, har den store økningen i registrerte utenlandske selskaper vært et særnorsk fenomen, foruten en lignende utvikling i Tyskland.

Departementet mener utviklingen i EU-retten og hensynet til harmonisering med utenlandsk rett tilsier at minstekravet til aksjekapital i aksjeloven bør settes ned. Det kan bidra til å gjøre den norske aksjeloven mer konkurransedyktig sammenliknet med aksjelovgivningen i andre aktuelle europeiske jurisdiksjoner. Det er ønskelig å legge til rette for at selskaper som utelukkende driver virksomhet i Norge, i størst mulig grad er stiftet etter, og underlagt, norsk aksjelovgivning. Det er normalt enklere både for norske medkontrahtenter, kreditorer og offentlige kontrollmyndigheter å innhente relevant informasjon om norske selskaper enn om norskregistrerte utenlandske foretak (NUF). Departementet slutter seg til vurderingen i utredningen om at "aksjeselskaper er en velkjent og velregulert organisasjonsform som både private og offentlige myndigheter er fortrolig med og har tillit til". Departementet mener det også er en fordel for den som driver virksomheten, å kunne forholde seg til et norsk regelverk i stedet for et annet lands selskapsrett.

Hensynet til å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte selskapsstiftelser har fått noe redusert vekt i avveiningen etter at det ble åpnet for at norske næringsdrivende i alle tilfelle vil kunne stifte selskap med begrenset ansvar i utlandet uten å skyte inn aksjekapital. Slik departementet ser det, har ikke minstekravet til aksjekapital avgjørende betydning i kampen mot økonomisk kriminalitet og konkursrytteri. Videre er departementet enig i at minstekravet til aksjekapital på 100 000 kroner har begrenset betydning for kreditorenes dekningsmuligheter. Kravet om at selskapet "til enhver tid [skal] ha en egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten i selskapet", jf. aksjeloven § 3-4, er i den sammenheng av større betydning. Departementet kan heller ikke se at hensynet til arbeidstakerne taler mot å sette ned minstekravet til aksjekapitalen.

Når det gjelder innvendingen om at det kan bli vanskeligere å få lån med lavere krav til aksjekapital, bemerker departementet at størrelsen på kapitalkravet ikke synes å ha stor betydning for dette. En finansinstitusjon vil uansett måtte gjøre en kredittvurdering.

Departementet mener likevel at hensynet til å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte aksjeselskapsstiftelser taler for å opprettholde en viss "inngangsbillett" til aksjeselskapsformen. Det at den enkelte må være villig til å ta en viss økonomisk risiko, kan i noen grad bidra til at det ligger gjennomtenkte og holdbare forretningsideer bak selskapsstiftelsen. Trolig kan man på denne måten unngå noen aksjeselskapsstiftelser som verken samfunnet eller de involverte er tjent med. Departementet viser også til at regjeringen har som mål å sikre et seriøst og anstendig arbeidsliv. Det vises i denne sammenheng til de to handlingsplanene mot sosial dumping som regjeringen lanserte i 2006 og 2008. Det er viktig at rammebetingelsene for næringsvirksomhet utformes med sikte på å støtte opp om et seriøst næringsliv med anstendige lønns- og arbeidsvilkår for alle.

Den nærmere vurderingen av hva minstekravet bør settes til, er en utpreget skjønnsmessig vurdering. Departementet har kommet til at forslaget på 30 000 kroner i rapporten kan være et passende nivå. Det er da sett hen til nivåene på minstekravene til aksjekapital i andre europeiske land, ikke minst i Norden. I Danmark er minstekravet 80 000 danske kroner, i Sverige 50 000 svenske kroner og i Finland 2500 Euro. Et minstekrav på 30 000 kroner vil være på et mellomnivå i europeisk sammenheng, og vil trolig ikke være så høyt at det vil være et viktig argument for å drive virksomheten i Norge gjennom et norskregistrert utenlandsk foretak (NUF). Departementet viser her til at det normalt også er kostnader forbundet med å drive et utenlandsk selskap, uten at departementet har foretatt noen nærmere undersøkelser av hvor store kostnadene normalt er. For eksempel vil årsrapportering o.l. til offentlige myndigheter i stiftelseslandet medføre utgifter.

Forslaget bygger også på en, etter departementets syn, rimelig avveining mellom hensynet til nyetableringer og hensynet til å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte aksjeselskapsstiftelser. Aksjeselskapsformen blir etter forslaget lettere tilgjengelig for flere næringsdrivende i Norge. Departementet antar at dette vil stimulere til flere nyetableringer av virksomheter i aksjeselskapsform. Det vises her til utviklingen i Sverige, der det har vært en klar økning i antallet nyetablerte aksjeselskaper. I perioden 1. april 2010 til 31. mars

2011 er det stiftet over 40 000 nye aksjeselskaper. Av disse er over 80 % stiftet med det nye kapitalkravet (50 000 kr). Selv om antallet nyetableringer

kan ha flere forklaringer, tilsier det etter departementets syn at reduksjonen i kapitalkravet har vært viktig.

4 Selskapets adgang til å dekke stiftelsesutgiftene

4.1 Gjeldende rett

I aksjeloven § 2-5 er det fastsatt at aksjeselskapet bare kan dekke utgifter ved stiftelsen “når det beløpet som betales for aksjene, overstiger aksjenes pålydende med et beløp som minst tilsvarende stiftelsesutgiftene”. Videre er det et vilkår for at selskapet skal kunne dekke stiftelsesutgiftene, at det i stiftelsesdokumentet angis “hvilke utgifter det gjelder, hvordan de er beregnet, og navn og adresse på den som er tilgodesett”. En tilsvarende regel følger av allmennaksjeloven § 2-5.

Bestemmelsen innebærer at aksjekapitalen ikke kan brukes til å dekke utgiftene ved å stifte selskapet. Stiftelsesutgiftene blir dermed en ekstrautgift ved å etablere aksjeselskapet i tillegg til den aksjekapitalen som skal skytes inn. Denne regelen var ny i aksjeloven 1997, og Aksjelovgruppen begrunnet i NOU 1992: 29 på side 37 forslaget slik:

“Gjeldende aksjelov er ikke til hinder for at aksjekapitalen benyttes til å dekke stiftelsesomkostninger og andre ensidige forpliktelser som selskapet pålegges etter stiftelsesdokumentet. Dette åpner for at aksjekapitalen kan være helt eller delvis tapt allerede før virksomheten kommer i gang. Dette mener gruppen er uheldig. Kravet om at selskapet skal ha en aksjekapital over et visst beløp, er begrunnet ut fra hensynet til kreditorene. Selv om loven ikke kan hindre at selskapet går med tap, bør den i det minste tilstrebe at aksjekapitalen er intakt når selskapet starter opp virksomheten.”

4.2 Forslaget i utredningen

I utredningen foreslås aksjeloven § 2-5 endret slik at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke stiftelsesutgiftene.

Utrederen legger vekt på at det som innbetales til selskapet som aksjekapital, har liten betydning som dekningsobjekt for kreditorene, og viser til vurderingen av dette i sammenheng med vurde-

ringen av minstekravet til aksjekapital. Videre uttales det i utredningen punkt 4.2.11:

“Den sentrale begrunnelsen for å opprettholde et lovbestemt krav til minste aksjekapital som må innbetales til selskapet, er hensynet til å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte selskapsstiftelser, se punkt 5.5.2.7. Ut fra dette har jeg foreslått et minstekrav til aksjekapitalen på 30 000 kroner som stifterne må innbetale til selskapet. Når dette er satt som en passende ”inngangsbillett” for å stifte aksjeselskap, bør imidlertid dette beløpet også kunne brukes til å stifte selskapet, slik at ikke den reelle kostnaden blir over dette beløpet. Jeg foreslår derfor å endre aksjeloven § 2-5, slik at stiftelseskostnadene kan forbeholdes dekket av selskapet uten noen begrensning så lenge det er fastsatt i stiftelsesdokumentet. Slik var ordningen etter aksjeloven av 1976, og slik er det også etter den danske og svenske lov.

Etter forslaget vil det som utgangspunkt ikke gjelde noen grense for adgangen til å påføre selskapet ansvar for stiftelseskostnader. Det bør likevel være en forutsetning at dette kan skje innenfor rammen av aksjeinnskuddet. Dessuten må de kostnadene som påføres selskapet være reelle stiftelseskostnader.”

4.3 Høringsinstansenes syn

I høringen har *Brønnøysundregistrene*, *Den Norske Advokatforening*, *Handelshøyskolen BI*, *Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening*, *Norges Skogeierforbund*, *Næringslivets Hovedorganisasjon* og *Den norske Revisorforening* støttet forslaget om at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke stiftelsesutgiftene.

Nærings- og Handelsdepartementet, *Abelia* og *Foreningen for innovasjonsselskaper i Norge*, *Advokatfirma Ræder*, *Arbeidsgiverforeningen Spekter*, *Artistorganisasjonen Gramart*, *HSH (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon)*, *Panlegis Group*, *Norges Rederiforbund*, *Samvirkesenteret* og *Wikborg, Rein & Co* har uttrykt generell støtte til

forslagene i rapporten om forenkling og modernisering av aksjeloven uten å gå særskilt inn på forslaget om at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke stiftelsesutgiftene.

Næringslivets Hovedorganisasjon peker i høringsuttalelsen på at når “kravet til minste aksjekapital i hovedsak skal utgjøre en terskel for å stifte aksjeselskap, tilsier det at det ikke er nødvendig å kreve innbetalinger utover den kapitalen”.

Finansieringsselskapenes Forening, Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO) og Norsk Øko-Forum er imot forslaget om at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke stiftelsesutgiftene. *FNO* uttaler i høringsuttalelsen, som støttes av *Finansieringsselskapenes Forening*, blant annet:

“Kravet til minimum aksjekapital som foreslått er lavt nok om det ikke skal belastes utgifter til advokat, revisor og omkostninger til registrering av foretaket. Resultatet av å inkludere stiftelseskostnadene vil i mange tilfelle være at det ikke skytes inn kapital overhodet.”

Videre uttales det at forslaget i utredningen kan skape usikkerhet ved gjennomføringen av bekrefteisen av aksjeinnskuddene. Uttalelsen fra *FNO* har på dette punkt sammenheng med forslaget i utredningen om at finansinstitusjoner skal kunne bekrefte aksjeinnskuddene når disse utelukkende skal gjøres opp i penger, jf. punkt 5 nedenfor.

NTL Skatt uttaler seg ikke uttrykkelig imot forslaget om at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke stiftelsesutgiftene. Men sett i sammenheng med forslaget om nedsettelse av minstekravet til aksjekapital til 30 000 kroner, mener *NTL Skatt* at forslagene går for langt til at selskapet skal kunne drive forretningsmessig forsvarlig.

4.4 Departementets vurdering

Departementet foreslår en endring i aksjeloven § 2-5 første ledd slik at aksjekapitalen skal kunne brukes til å dekke stiftelsesutgiftene. Den samme endringen foreslås i allmennaksjeloven § 2-5 første ledd. Det vises til spesialmerknadene.

Hovedbegrunnelsen for forslaget om at det opprettholdes et minstekrav til aksjekapital i aksjeloven, er å motvirke useriøse og lite gjennomtenkte selskapsstiftelser, jf. punkt 3.4 ovenfor. Departementet er enig i vurderingene i utredningen om at når 30 000 kroner vurderes som en passende “inngangsbillett” til aksjeselskapsformen, så bør stiftelsesutgiftene kunne dekkes med aksjeinnskuddet, slik at de reelle kostnadene ved å stifte aksjeselskap ikke blir høyere. Forslaget antas ikke å ville ha stor betydning for kreditorenes dekningsmuligheter. Departementet kan heller ikke se at forslaget, slik *Finansnæringens Fellesorganisasjon* uttrykker bekymring for, vil skape problemer ved bekreftelse av aksjeinnskuddet, jf. aksjeloven § 2-18 annet ledd fjerde punktum. Det som skal bekreftes, er at “selskapet har mottatt aksjeinnskuddene”. Departementet bemerker at selskapet allerede etter gjeldende rett har adgang til å dekke stiftelsesutgiftene med den delen av aksjeinnskuddet som overstiger aksjekapitalen.

Departementet slutter seg til utrederens syn om at det bør være en begrensning i at stiftelsesutgiftene ikke kan overstige aksjeinnskuddet. Videre må det være tale om reelle stiftelsesutgifter. Kravet om at det må angis i stiftelsesdokumentet hvilke utgifter det gjelder, hvordan de er beregnet, og navn og adresse på den som er tilgodesett, foreslås videreført.

Departementet foreslår den samme endringen i allmennaksjeloven. På dette punktet er det ikke spesielle hensyn som tilsier at de to lovene bør ha ulike løsninger.

5 Bekreftelse av aksjeinnskudd som utelukkende gjøres opp med penger

5.1 Gjeldende rett

Det følger av aksjeloven § 2-18 annet ledd at før selskapet meldes til Foretaksregisteret skal aksjeinnskudd være ytet fullt ut. I meldingen til Foretaksregisteret skal det opplyses om at selskapet har mottatt aksjeinnskuddene, og dette skal bekreftes av revisor, jf. aksjeloven § 2-18 annet ledd fjerde punktum. Dokumentasjonskravet er fastsatt for å sikre at det som er opplyst innbetalt til selskapet som aksjeinnskudd, faktisk er det. Tilsvarende krav til revisorbekreftelse av aksjeinnskuddene ved kapitalforhøyelse følger av aksjeloven § 10-9 annet ledd tredje punktum. Kravet til revisorbekreftelse av aksjeinnskuddet gjelder uavhengig av om innskuddene skal gjøres opp i penger eller om det skal foretas et tingsinnskudd i selskapet. Av foretaksregisterloven § 4-4 bokstav e følger det at bekreftelsen skal gis i et dokument som skal være vedlagt registreringsmeldingen. Allmennaksjeloven oppstiller tilsvarende krav til revisorbekreftelse av aksjeinnskuddene.

I aksjeloven § 2-19 er det slått fast at styrets medlemmer og revisor er solidarisk ansvarlige for det som måtte mangle av den aksjekapital som i meldingen til Foretaksregisteret er oppgitt og bekreftet innbetalt, eller gjort opp på annen måte. Dette ansvaret for styremedlemmene og revisor gjelder uavhengig av skyld og selv om det ikke er voldt skade. En tilsvarende ansvarsregel følger av allmennaksjeloven § 2-19.

5.2 Forslaget i utredningen

I utredningen foreslås aksjeloven § 2-18 annet ledd og § 10-9 annet ledd endret ved at det åpnes for at en finansinstitusjon skal kunne bekrefte aksjeinnskuddene når de utelukkende skal gjøres opp i penger. Videre foreslås ansvarsbestemmelsen i aksjeloven § 2-19 utvidet til å omfatte finansinstitusjoner, jf. punkt 4.2.9 :

”Det bør fortsatt stilles krav om dokumentasjon for opplysningen om at aksjekapitalen er innbetalt, men spørsmålet er om dette bør kunne gjøres på annen måte enn ved revisorbekreftelse. For registreringsmyndigheten er den gjeldende regelen lett å praktisere fordi myndigheten kan holde seg til bekreftelsen uten å måtte foreta noen nærmere vurdering av annen form for tilsendt dokumentasjon for innbetalingen. Jeg vil tro at det i alminnelighet vil være en fordel for stifterne å få revisors bekreftelse på at innbetalingen er i samsvar med loven, ikke minst på grunn av styreansvaret etter aksjeloven § 2-19 første ledd. Dessuten medfører de undersøkelser som revisor må foreta i tilknytning til at han bekrefter innbetalingen av aksjeinnskuddet, neppe særlig merarbeid av betydning. I tilknytning til revisjonen av årsregnskapet bør likevel revisor forvisse seg om at det som i årsregnskapet er opplyst om innbetalt aksjekapital, faktisk er det.

Selv om det knytter seg klare fordeler til kravet om revisorbekreftelse av opplysningene om innbetaling av aksjekapitalen, bør likevel ikke loven utelukke andre former for dokumentasjon som utvilsomt viser innbetalingen. I praksis blir kontantinnskudd gjort opp ved innbetaling på selskapets bankkonto. For samvirkeforetak åpner samvirkelova § 12 andre ledd fjerde punktum for at en finansinstitusjon kan bekrefte innbetalingen. Et tilsvarende alternativ til revisorbekreftelse bør innføres for aksjeselskaper. Med finansinstitusjon menes banker og andre selskaper, foretak og andre institusjoner som regnes som finansinstitusjoner etter finansieringsvirksomhetsloven §§ 1-3 jf. 1-2.”

5.3 Høringsinstansenes syn

Alle høringsinstansene som uttaler seg om dette spørsmålet, støtter forslaget om at finansinstitusjoner skal kunne bekrefte aksjeinnskudd når det utelukkende skal gjøres opp i penger. Det gjelder *Brønnøysundregistrene, Handelshøyskolen BI, Nor-*

ges *Autoriserte Regnskapsføreres Forening, Norges Skogeierforbund, Næringslivets Hovedorganisasjon, Den norske Revisorforening, Finansieringsselskapenes Forening og Finansnæringens Fellesorganisasjon.*

I tillegg har *Nærings- og handelsdepartementet, Advokatfirma Ræder, Arbeidsgiverforeningen Spekter, Artistorganisasjonen Gramart, Bedriftsforbundet, HSH (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon), Panlegis Group, Norges Rederiforbund, Samvirkesenteret og Wikborg, Rein & Co* uttrykt generell støtte til forslagene i utredningen om forenkling og modernisering av aksjeloven uten å gå særskilt inn på forslaget om at finansinstitusjoner skal kunne bekrefte aksjeinnskuddene når disse utelukkende skal gjøres opp i penger.

Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening mener at når de minste aksjeselskapene ikke lenger trenger å revidere regnskapene, vil det være uhensiktsmessig og fordyrende å kreve at en revisor skal bekrefte aksjeinnskuddene. Revisor vil i disse tilfellene være en ekstern part som ikke har innsyn i eller kjennskap til virksomheten.

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) mener at i alle fall ved stiftelse av selskaper med kontantinnskudd bør også finansinstitusjoner, regnskapsførere og advokater, som alle har ulike former for autorisasjoner, kunne bekrefte den faktiske innbetalingen. Videre uttaler NHO:

”Ved bekreftelse av finansinstitusjoner kan det bli mindre risiko for den situasjon som ble behandlet i Rt. 2009 side 1032, der aksjeinnskuddet (i en emisjon) ble innbetalt, men tatt ut av selskapet før registreringen.”

Skattedirektoratet tar ikke stilling til forslaget, men uttaler:

”Det bør vurderes om det skal gis nærmere retningslinjer for hvordan bekreftelsen skal gis og hvilket ansvar som kan pålegges finansinstitusjonen. Vurderingen må gjøres med tanke på at slik bekreftelse kan bli utstedt både av norske og utenlandske finansinstitusjoner.”

Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO) gir i høringsuttalelsen, som støttes av *Finansieringsselskapenes Forening*, uttrykk for at begrepet “finansinstitusjon”, slik det er brukt i lovforslaget, er vidt. Det pekes på at begrepet “finansinstitusjon” etter finansieringsvirksomhetsloven § 1-3 omfatter en rekke ulike foretak med konsesjon innenfor finansområdet, herunder bl.a. skadeforsikrings-

selskaper og finansieringsselskaper. FNO uttaler på den bakgrunn følgende:

“Det antas at det ikke har vært intensjonen å gi andre enn de som kan motta innskudd anledning til å bekrefte aksjeinnskudd. Vi vil derfor foreslå at adgangen til å tilby slik bekreftelse avgrenses til foretak som har konsesjon til å motta innskudd dvs. banker og kredittinstitusjoner som har adgang til å ta imot innskudd.”

FNO mener videre at praktiseringen av den foreslåtte regelen kan vise seg å være utfordrende ved at stiftelseskostnadene kan belastes aksjekapitalen. FNO stiller spørsmål ved om selskapets konto for innbetalt aksjekapital skal kunne belastes med regninger fra advokat, revisor mv. før registreringen, og likevel bekrefte av revisor eller bank, uten at disse vil komme i objektivt ansvar etter aksjeloven § 2-19. FNO uttaler at dersom bankene skal kunne påta seg å avgi slike bekreftelser, vil det være avgjørende å få på plass klare kjøreregler for dette.

5.4 Departementets vurdering

Departementet foreslår endringer i aksjeloven § 2-18 annet ledd og § 10-9 annet ledd som går ut på at en finansinstitusjon kan bekrefte aksjeinnskuddene når disse utelukkende skal gjøres opp med penger. Ansvarsregelen i aksjeloven § 2-19 foreslås som følge av dette utvidet til også å gjelde finansinstitusjoner som har bekreftet aksjeinnskuddene. Forslagene er i samsvar med forslagene i utredningen. Departementet foreslår de samme endringene i allmennaksjeloven.

Departementet mener at forslaget vil være en hensiktsmessig forenkling for selskapene som vil gi en viss besparelse i forbindelse med stiftelse av selskapet og kapitalforhøyelse. Finansinstitusjonen som mottar aksjeinnskuddet på selskapets konto, har, i motsetning til en revisor, selv tilgang på kontoinformasjonen som er nødvendig for å kunne bekrefte aksjeinnskuddene. Revisor kan med den gjeldende regelen fremstå som et unødig mellomledd siden opplysningene uansett må innhentes fra finansinstitusjonen. Ikke minst kan dette være tungvint for små aksjeselskaper som velger bort revisjon i medhold av endringslov 15. april 2011 nr. 10, og som dermed ikke har revisor.

Departementet har merket seg at *Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO)* mener at begrepet “finansinstitusjon” er for vidt. Det mest praktiske vil etter departementets mening være at det

er banken eller kredittinstitusjonen som mottar aksjeinnskuddene på selskapets konto, som bekrefter aksjeinnskuddene, men departementet ser det ikke som betenkelig at også andre finansinstitusjoner kan gis adgang til å avgi slik bekreftelse. Finansinstitusjoner som velger å bekrefte aksjeinnskuddene, vil uansett bli underlagt ansvaret etter aksjeloven § 2-19, og må ta ansvaret i betraktning når bekreftelse eventuelt avgis. Begrepet “finansinstitusjon” er for øvrig brukt i den tilsvarende regelen i samvirkelova § 12 annet ledd fjerde punktum.

Departementet har også merket seg bekymringer for at den foreslåtte regelen kan bli vanskelig å praktisere når selskapet disponerer over mid-

lene før registreringen, for eksempel for å dekke stiftelsesutgiftene. Departementet vil bemerke at det som skal bekreftes, er at “selskapet har mottatt aksjeinnskuddene”. Finansinstitusjonen skal ikke bekrefte at innskuddene er på konto ved registreringen. Endringsforslaget vil utvide subjektene som kan bekrefte aksjeinnskuddene til å omfatte finansinstitusjoner, men gjør ellers ingen endringer i hva som skal bekreftes eller i ansvaret som er knyttet til den bekreftelsen som avgis.

Departementet anser det fornuftig at allmennaksjeloven endres tilsvarende. Det gjelder ikke spesielle hensyn som tilsier ulik behandling i de to lovene.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om å sette ned minstekravet til aksjekapital for aksjeselskaper fra 100 000 kroner til 30 000 kroner vil ha direkte økonomisk virkning for mange små aksjeselskaper. Ikke minst vil dette gjelde selskaper som driver lite kapitalkrevende virksomhet som kunnskapsbaserte og tjenestebaserte yrker, der den personlige arbeidsinnsats er det mest sentrale. Av de 215 671 selskapene som var registrert i Foretaksregisteret 21. desember 2010 hadde 105 432 selskaper aksjekapital på 100 000 kroner, som tilsvarer det gjeldende minstekravet til aksjekapital. Det er grunn til å tro at mange av disse har fastsatt aksjekapitalen bare for å oppfylle aksjelovens krav, og ikke på grunn av det reelle kapitalbehovet i selskapet. En del midler som kunne vært investert eller anvendt på annen måte, kan dermed være låst inne i selskapene. Det antas at lovforslaget vil føre til at en del selskaper velger å sette ned aksjekapitalen til det nye minstekravet på 30 000 kroner for å frigjøre en del av disse midlene for aksjeeierne. Forslaget vil øke fleksibiliteten for selskapene ved at aksjekapitalen kan tilpasses bedre til selskapets konkrete kapitalbehov. På den annen side vil forslaget føre til at en del selskaper driver virksomhet med noe lavere egenkapital enn tidligere, og det kan ha en viss betydning for kreditorenes dekningsmuligheter. Som det fremgår ovenfor i punkt 3.4, antar imidlertid departementet at betydningen minstekravet til aksjekapitalen har for kreditorenes dekningsmuligheter, er begrenset, og at kravet til forsvarlig egenkapital "ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten i selskapet", jf. aksjeloven § 3-4, er viktigere i denne sammenhengen.

Forslagene vil gjøre det betydelig billigere å stifte aksjeselskap. Minstekostnaden ved å stifte aksjeselskap er i dag 100 000 kroner i aksjekapital med tillegg av stiftelsesutgiftene, mens det etter forslaget vil kunne stiftes aksjeselskap for 30 000 kroner inkludert stiftelsesutgiftene. Sannsynligvis vil forslagene føre til at det vil bli stiftet flere aksjeselskaper enn tidligere. I Sverige har utviklingen etter at minstekravet til aksjekapital ble satt ned fra 100 000 til 50 000 kroner i 2010, vist en betydelig økning i antall nyregistreringer av aksjeselskaper. Tall fra det svenske Bolagsverket viser

at det i perioden april til november 2009 ble registrert 14 321 aksjeselskaper, mens tallet for tilsvarende periode i 2010 hadde økt til over 22 000 selskaper. Nyere tall viser at det i perioden 1. april 2010 til 31. mars 2011 ble stiftet over 40 000 nye aksjeselskaper i Sverige. Trolig vil en stor del av en forventet økning i antallet stiftelser av aksjeselskap komme som omdanninger fra enkeltpersonforetak og norskregistrerte utenlandske foretak (NUF) til aksjeselskap, samt ved at aksjeselskapsformen i større grad enn før blir valgt ved nyetablering av virksomhet. Det kan imidlertid ikke utelukkes at det forhold at aksjeselskapsformen gjøres lettere tilgjengelig for flere personer, kan stimulere til økt nyskaping og etablering av flere nye virksomheter generelt.

For det offentlige vil forslagene særlig ha betydning for Foretaksregisteret. En økning i antallet nystiftelser av aksjeselskap vil medføre økt ressursbruk til saksbehandling i forbindelse med registreringen av selskapene. *Brønnøysundregistrene* har i høringsrunden antatt at en økning på 50 % i nystiftelser av aksjeselskaper, som omtrent tilsvarer den umiddelbare økningen etter nedsettelsen av aksjekapitalkravet i Sverige, vil medføre økt ressursbruk på saksbehandling tilsvarende ca. to årsverk. Dersom mange eksisterende selskaper velger å sette ned aksjekapitalen, vil også det gi en forbigående økning i ressursbruken til saksbehandling.

Andre konsekvenser for det offentlige er av mer indirekte karakter og vanskeligere å anslå. Eventuell økt nyskaping og flere virksomhetsetableringer som følge av forslagene kan føre til økt skatteinngang til statskassen og bidra til økt sysselsetting. Det vil videre ha positiv effekt for offentlige kontrollmyndigheter dersom flere virksomheter som følge av lovendringen drives i aksjeselskaps form i stedet for i et norskregistrert utenlandsk foretak (NUF). Dette vil gi bedre tilgang til kontrollopplysninger om virksomhetene, og blant annet gi bedre grunnlag for riktig fastsettelse av skatter og avgifter.

På den annen side kan det ikke utelukkes at nedsettelsen av minstekravet til aksjekapital fører til at noen flere useriøse aktører prøver å mis-

bruke aksjeselskapsformen til økonomisk kriminalitet og konkursrytteri. Departementet tror imidlertid ikke at forslagene vil ha en slik effekt av særlig betydning. Allerede det gjeldende kravet på 100 000 kroner er for lavt til å kunne forhindre slikt misbruk av aksjeselskapsformen. Dessuten vil useriøse aktører uansett kunne drive virksomhet i Norge gjennom norskregistrerte utenlandske foretak (NUF) uten å skyte inn aksjekapital overhodet.

Endringen i aksjeloven og allmennaksjeloven §§ 2-18, 2-19 og 10-9, som åpner for at finansinsti-

tusjoner kan bekrefte aksjeinnskuddene når aksjeinnskuddene utelukkende skal gjøres opp med penger, antas å innebære en viss besparelse for selskapene. Finansinstitusjonen som får pengene inn på selskapets konto, vil enkelt kunne undersøke om pengene er innbetalt til selskapet, og man unngår dermed et ekstra mellomledd ved at revisor må ta kontakt med finansinstitusjonen for å undersøke om innskuddene er innbetalt. Forenklingen vil ikke minst ha betydning for små selskaper som benytter adgangen til unntak fra revisjon, og som derfor ikke er tilknyttet en revisor.

7 Merknader til de enkelte paragrafer

7.1 Endringer i aksjeloven

Til § 2-5 første ledd første punktum

Endringen innebærer at innskutt aksjekapital kan benyttes til å dekke stiftelsesutgiftene, se nærmere punkt 4. Adgangen til å la selskapet dekke stiftelsesutgifter begrenses etter forslaget til det som tilføres selskapet som aksjeinnskudd ved stiftelsen. Videre vil selskapet bare kunne dekke reelle stiftelsesutgifter, jf. merknaden til § 2-5 i Ot.prp. nr. 23 (1996-97) på side 131. Utformingen av forslaget skiller seg noe fra forslaget i utredningen. Innholdsmessig er meningen den samme. Det følger forutsetningsvis av den foreslåtte bestemmelsen at det må fremgå av stiftelsesdokumentet at selskapet skal dekke utgiftene ved stiftelsen. Det vises også til annet ledds henvisning til § 2-4 tredje ledd.

Til opphevelsen av § 2-8 tredje ledd annet punktum

Endringsforslaget er en følge av endringen av § 2-5. Det vises til merknaden til denne bestemmelsen.

Til § 2-18 annet ledd nytt femte punktum

Endringsforslaget innebærer at en finansinstitusjon skal kunne bekrefte aksjeinnskuddet dersom det utelukkende gjøres opp med penger, se punkt 5. En kvittering på bankinnskudd kan ikke i seg selv anses som en bekreftelse etter § 2-18 annet ledd. Det må kreves at det i dokumentet som blir utstedt av finansinstitusjonen, fremgår at det er en bekreftelse etter aksjeloven § 2-18 annet ledd som avgis. Det som skal bekreftes, er opplysningen i registermeldingen om at selskapet har mottatt aksjeinnskuddene, jf. § 2-18 annet ledd tredje punktum. Bekreftelsen som skal avgis, må derfor knyttes til det beløpet som i henhold til stiftelsesdokumentet skal innbetales til selskapet som aksjeinnskudd.

Til § 2-19 første ledd første punktum

Som følge av endringen i § 2-18 foreslås det at ansvarssubjektene etter bestemmelsen utvides til å omfatte finansinstitusjon som har bekreftet aksjeinnskuddene. I forbindelse med endringen av § 2-19 første ledd første punktum foreslås det å benytte anledningen til å rette en inkurie. Etter § 2-18 annet ledd skal det i meldingen til Foretaksregisteret opplyses om at selskapet har mottatt “aksjeinnskuddene”. Dette omfatter aksjekapital og overkurs. Ansvarsregelen i § 2-19 første ledd knytter seg på den annen side til det som måtte mangle av den “aksjekapital” som er meldt og bekreftet innbetalt. Det er vanskelig å se noen grunn til at ansvarsregelen ikke skal omfatte også manglende innbetalt overkurs, og det foreslås at § 2-19 første ledd første punktum endres til å gjelde “aksjeinnskudd” i samsvar med regelen i § 2-18 annet ledd.

Til § 3-1 første ledd

Bestemmelsen foreslås endret slik at det lovbestemte kravet til minste aksjekapital reduseres fra 100 000 norske kroner til 30 000 norske kroner. Det vises til drøftelsen i de alminnelige merkna-dene punkt 3.

Til § 10-9 annet ledd fjerde og femte punktum

Endringsforslaget tilsvare forslaget til endring av § 2-18 annet ledd. Det vises til merknaden til den bestemmelsen.

7.2 Endringer i allmennaksjeloven

Til § 2-5 første ledd første punktum

Endringsforslaget tilsvare forslaget til endring av aksjeloven § 2-5 første ledd. Det vises til merkna-den til den bestemmelsen.

Til opphevelsen av § 2-8 tredje ledd annet punktum

Endringsforslaget er en følge av endringen av § 2-5. Det vises til merknaden til § 2-5 og henvisningen der til endringen av aksjeloven § 2-5.

Til § 2-18 annet ledd

Endringsforslaget tilsvarende forslaget til aksjeloven § 2-18 annet ledd nytt femte punktum. Det vises til merknaden til den bestemmelsen. I tillegg foreslås det en rent teknisk endring av nåværende første punktum for å få samme tegnsetting som i aksjeloven § 2-18 annet ledd.

Til § 2-19 første ledd første punktum

Endringsforslaget tilsvarende forslaget til endring av aksjeloven § 2-19 første ledd første punktum. Det vises til merknaden til den bestemmelsen.

Til § 10-9 annet ledd fjerde og femte punktum

Endringsforslaget tilsvarende forslaget til endring av aksjeloven § 10-9 annet ledd fjerde og femte punktum. Det vises til merknaden til den bestemmelsen.

7.3 Endring i foretaksregisterloven

Til § 4-4 bokstav e første punktum

Endringsforslaget er en konsekvens av forslaget til endringer i aksjeloven og allmennaksjeloven § 2-18 annet ledd og § 10-9 annet ledd om at en finansinstitusjon skal kunne bekrefte aksjeinnskudd som utelukkende gjøres opp i penger. Forslaget klargjør at når det er en finansinstitusjon som i medhold av aksjelovgivningen bekrefter aksjeinnskuddet, så er det finansinstitusjonens bekreftelse som skal følge som vedlegg til registermeldingen til Foretaksregisteret. Det samme gjelder for bekreftelse av innskuddskapital i samvirkeforetak.

7.4 Til ikrafttredelses- og overgangsbestemmelsene

Forslaget om at kravet til minste aksjekapital i aksjeloven § 3-1 skal være 30 000 kr, vil gjelde både for selskaper som er stiftet og registrert før lovens ikrafttredelse, og for selskaper som stiftes og registreres etter dette. For aksjeselskaper som stiftes før ikrafttredelsen, men som registreres etter ikrafttredelsen, kan det reises spørsmål ved hvilket tidspunkt som er det avgjørende. Departementet legger til grunn at det ikke er adgang til å stifte et aksjeselskap med mindre aksjekapital enn det som følger av aksjeloven § 3-1 på stiftelsestidspunktet. Foretaksregisterets prøving av om selskapet kan registreres, må derfor basere seg på det minstekravet som gjaldt på stiftelsestidspunktet. En eventuell nedsettelse av aksjekapitalen etter stiftelsen må følge reglene om kapitalnedsettelse. Tidspunktet for generalforsamlingsbeslutningen må være avgjørende for om minstekravet til aksjekapital er oppfylt ved kapitalnedsettelse.

Departementet legger videre til grunn at forslaget til endringer av aksjeloven § 2-5 og allmennaksjeloven § 2-5 om selskapets dekning av stiftelsesutgifter bare vil få anvendelse for selskaper som stiftes etter lovens ikrafttredelse.

Endringene av reglene om bekreftelse av aksjeinnskuddene, jf. forslaget til endringer i aksjeloven §§ 2-18, 2-19 og 10-9, samt tilsvarende bestemmelser i allmennaksjeloven, vil bare få anvendelse for bekreftelser som avgis etter lovens ikrafttredelse.

Justis- og politidepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i aksjeloven mv. (nedsettelse av kravet til minste aksjekapital mv.)

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i aksjeloven mv. (nedsettelse av kravet til minste aksjekapital mv.) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i aksjeloven mv. (nedsettelse av kravet til minste aksjekapital mv.)

I

I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper gjøres følgende endringer:

§ 2-5 første ledd første punktum skal lyde:

Selskapet kan dekke utgifter ved stiftelsen i den utstrekning utgiftene ikke overstiger aksjeinnskuddet.

§ 2-8 tredje ledd annet punktum oppheves.

§ 2-18 annet ledd nytt femte punktum skal lyde:

Skal aksjeinnskuddene utelukkende gjøres opp med penger, kan bekreftelsen gis av en finansinstitusjon.

§ 2-19 første ledd første punktum skal lyde:

Styrets medlemmer og revisor eller finansinstitusjon som har avgitt bekreftelse etter § 2-18 annet ledd, er solidarisk ansvarlig for det som måtte mangle av aksjeinnskudd som i meldingen til Foretaksregisteret er oppgitt og bekreftet innbetalt eller gjort opp på annen måte.

§ 3-1 første ledd skal lyde:

(1) Et aksjeselskap skal ha en aksjekapital på minst 30.000 norske kroner.

§ 10-9 annet ledd fjerde og femte punktum skal lyde:

Skal aksjeinnskuddene utelukkende gjøres opp med penger, kan bekreftelsen gis av en finansinstitusjon. § 2-19 gjelder tilsvarende.

II

I lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper gjøres følgende endringer:

§ 2-5 første ledd første punktum skal lyde:

Selskapet kan dekke utgifter ved stiftelsen i den utstrekning utgiftene ikke overstiger aksjeinnskuddet.

§ 2-8 tredje ledd annet punktum oppheves.

§ 2-18 annet ledd skal lyde:

Før selskapet meldes til Foretaksregisteret skal aksjeinnskudd være ytet fullt ut. Herunder skal resultatet av teknisk bistand, forsknings- og utviklingsarbeider mv være stilt til rådighet for selskapet. I meldingen til Foretaksregisteret skal det opplyses om at selskapet har mottatt aksjeinnskuddene. Dette skal bekreftes av revisor. *Skal aksjeinnskuddene utelukkende gjøres opp med penger, kan bekreftelsen gis av en finansinstitusjon.*

§ 2-19 første ledd første punktum skal lyde:

Styrets medlemmer og revisor eller finansinstitusjon som har avgitt bekreftelse etter § 2-18 annet ledd, er solidarisk ansvarlig for det som måtte mangle av aksjeinnskudd som i meldingen til Foretaksregisteret er oppgitt og bekreftet innbetalt eller gjort opp på annen måte.

§ 10-9 annet ledd fjerde og femte punktum skal lyde:

Skal aksjeinnskuddene utelukkende gjøres opp med penger, kan bekreftelsen gis av en finansinstitusjon. § 2-19 gjelder tilsvarende.

III

I lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak gjøres følgende endring:

§ 4-4 bokstav e første punktum skal lyde:

Erklæring fra revisor, *eller eventuelt erklæring fra en finansinstitusjon*, om at de opplysninger som er gitt om innbetaling av aksjekapital, selskapskapital i kommandittselskap, jf. § 3-3 nr. 6 og 7, grunnkapital i stiftelse og innskuddskapital

i samvirkeforetak, statsforetak, interkommunalt selskap, regionalt helseforetak og helseforetak er riktige.

IV

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. De enkelte bestemmelser kan settes i kraft til forskjellig tid.
2. Kongen kan gi overgangsregler.

Trykk: AS O. Fredt Arnesen. September 2011.

241491